

fra et Par Punkter, stødt paa Modstand fra Flertallets Side. Paa et Tidspunkt saa det ganske vist ud til, at Enighed kunde naas; men det glippede til sidst paa afgørende Punkter.

Mindretallet har tiltraadt flere af de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Det stiller nedenfor nogle Forslag selvstændigt som Ændringer til det fra Folketinget oversendte Lovforslag; endvidere foreslaar det en Ændring til Flertallets Forslag vedrørende Tillægshjælp under ekstraordinær Arbejdsløshed.

Ændringsforslaget under Nr. 7 til § 5 fjerner den i Folketinget indsatte Bestemmelse, der giver Arbejdsgivere Adgang til at skaffe sig Oplysning om bestemte Arbejdere. Dette har hidtil været forment alle, ogsaa Arbejdsgivere, og der er ingen berettiget Anledning til at fravige dette gode Princip.

Ændringen til § 6 indeholder paa nær en Mulktbestemmelse de samme Regler for Arbejdsanvisningen, som fandtes i Regeringens Forslag, men som blev udstemt i Folketinget til Fordel for Bestemmelsen om Indførelsen af nogle saakaldte „Legitimationskort“. Men disse Kort kan Arbejderne ikke gaa med til, da de kan tjene Arbejdsgiverne til Supplering af deres Efterretningssystem angaaende de enkelte Arbejdere; dette System er krænkende og skadeligt nok for Arbejderne i Forvejen. Under visse Forhold, t. Eks. i Fag, hvor Organisationen endnu er svag, og den arbejdssøgende derfor ikke tør røbe, at han tilhører en Organisation, kan Kortene medføre, enten at der nægtes ham et anvist Arbejde, eller at han hurtigt mister det til Fordel for en uorganiseret Arbejder.

Indførelsen af disse Kort og Maaden for deres Anvendelse — Arbejderen skal ved et Arbejdes Tiltrædelse aflevere sit „Legitimationskort“ til Arbejdsgiveren, der saa „opbevarer“ det, indtil Arbejdsforholdet afbrydes — begrundes, men meget slet, med den Beskyldning, der fra mange Hold rettes mod Arbejdsløsheds-kasserne, at deres Kontrol af de arbejdsløse ikke er kraftig

nok. Kun Tilstedeværelsen af Ukendskab eller Uvillie forklarer en saadan Opfattelse.

For Aarene 1919—21 konstateredes det, at der blandt 17 365 Arbejdsanvisninger for Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser i København har været 185 Tilfælde — 1,06 pCt. —, hvor der uberettiget er nydt Understøttelse af en Arbejdsløsheds-kasse. Med den overvældende Tilgang, Kasserne fik i 1917 og senere paa Grund af det af alle Partier vedtagne Bortfald af Karenstiden — en Tilgang, der i det væsentlige bestod af Folk, der ellers helst holdt sig udenfor og ikke var af de bedste Forsikringer —, vil et retfærdigt Skøn snarere beundre Kasserne for deres gode Kontrol. Dette Resultat er ogsaa alle ansvarlige, f. Eks. Arbejdsløshedsinspektoret, Rigsdagsudvalg og Indenrigsministre, kommet til.

Foruden Ændringen under Nr. 9 til § 6 foreslaar Mindretallet under Nr. 24 i § 23 indført særlige Kontrolbestemmelser tilligemed Indførelse af et af Arbejdsdirektøren approberet *Kontrollkort* for alle Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne. Gennem disse Bestemmelser vil Kontrollen, udført gennem den eneste Faktor, der er i Stand til at øve en effektiv Kontrol, nemlig Arbejdsløsheds-kasserne, blive saa betryggende, som det overhovedet er muligt at faa den.

Mindretallets øvrige Ændringsforslag tager alle Sigte paa ikke at indføre Forbedringer for Arbejdsløsheds-kasserne, men *alene* at afbøde nogle af de værste Anfald mod Kasserne og mod deres Medlemmer i Arbejdets daglige Liv.

Vedtagelsen af Nr. 9 og Nr. 24 medfører kun, at det nugældende Forhold bevares. Mellem Forslagene til §§ 18 og 20, Stykke 1, er der en Forbindelse, og ved Ændringsforslag Nr. 19 til Stykke 2 i § 20 søges den brutale Virkning af Lovforslagets Bestemmelser, der kan bruges og vil blive brugt ved Arbejdsgiveres Forsøg paa Lønreduktioner, ophævet.

Ved Ændringsforslag Nr. 30 til § 29 ophæves den Favør, som Lovforslaget giver